

Universitätsbibliothek Paderborn

**Pastorum Continens Doctrinas, & Industrias ad Pastorale
Munus piè, fructuosè, ac securè obeundum pertinentes,
Unà cum Casibus frequentiùs circa idem Officium
occurrere solitis, & ex communiote ...**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1678

Membrum I. De Victu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49267](#)

§. II.

De Medijs Corporalibus.

Qu. 1. Qua media corporalia Pastor necessaria sint? R^esponso. tria præcipue, scilicet *victus*, *amicus*, & *habitatio*, de quibus S. Paulus ad Timoth. 1. Tim. 6. scribens sic loquitur: *Ego* autem *Quaestus magnus*, *pietas cum sufficientia*, *nihil intulimus in hunc mundum*, *haud dubium*, *quod nes auferre quidem possumus*; *habentes autem alimenta*, & *quibus tegamur*, *hinc contenti simus*.

MEMBRUM I.

De *Victu*.

Qu. 1. Quid circa victum observare debent Pastor? R^esponsio. hæc præcipue. Primo, ut *sobrius* sit, id est, omnis intemperantia tam in cibo, quam in potu studiosè vitetur. Secundo, ut *simplex* sit, id est, ex communibus, minimèque exquisitus, aut copiosis ferculis, potuque instructus. Tertio, ut *ordinatus* sit, id est, ut servetur *Ordo intentionis*, per quam sumptio talis *victus* ad majorem DEI gloriam, perinde ut alias actiones, ordinetur. *Ordo temporis*, ut scilicet, quantum fieri potest, certa refectionis tempora observentur, & extra illa non facilè absque legitima causa quidquam cibi & potu sumatur. *Ordo pietatis*, quæ suadet, ut ante mensam Benedictio præcedat, & post eam gratiarum actio reverenter ac devotè peragatur, suaque ipsi etiam animæ per lectionem spiritualem portio tribuatur, tunc enim sperare poterit Pastor, impletum iri, quod S. Chrysostomus Hom. 79. ad Popul. dixit: *Mensa ab oratione sumens initium, & in orationem definiens nunquam deficit*.

Qu. 2. Quare Pastor sobrietati & abstinentia tantopere studere debeat? R^esponsio. ob has causas. Primo, ob *sanitatem conservandam*: ut enim in multis escis erit infirmitas, ita, qui abstiens est, adiiciet vitam, teste Siracide Eccl. 37. quam haud dubie Pastor tanto majore studio conservare debet, quanto aptius illa instrumentum est ad propriam Pastoris & alienam salutem procurandam. Secundo, ob *castitatem defendendam*: nam, ut recte S. Augustinus p. 3. curæ past. 2dm. 20. dixit,

dixit, dum venter satietae extenditur, aculei libidinis tantur. Econtrariò verò sine Baccho & Cerere frigore Venrem, commune habet adagium. Tertiò, ob pastorale opium rectè exercendum; ut enim Pastor vinolentus se & re in manifestum vita periculum præcipitat, ita idem deinde Clerico sentiendum; quis enim non videt, cum quam non tantum scandalo, sed etiam periculo vinolentus & miebrius Pastor Sacraenta Baptismi, Pœnitentia, Eucristia, & Extrema Unctionis, ad quæ conferenda semper ratus esse debet, sit administraturus. An non confusa minia est, IESVM Christum Crucifixum, pauperem & gemitum fartyris prædicare corporibus, & ieiunorum doctriuantibus Buccas, tumentiaque ora præferre, ut rectè dicitur cap. Ecclesiæ principes dist. 35. Vnde, ergo tibi, Clerico, natur rectè S. Bernardus in declamat. Mors in olla, mors in liciis est, non modo, quia secus introitum delecatiōnē p̄fesse cognoscitur, sed ob id maximè, quia Populi constat operata, que comedis.

Qu. 3. An consultum sit, ut Pastor Convivia in Novissimis Anniversariis Dedicationibus institui solita frequenti? Non dubium esse, quin melius facturus sit Pastor, si ad ea quantumcunque invitatus venire recusat, idque ob tres potissimum causas, quarum primam Concilium Aquileensem Cade vita & hon. Cleric. indicavit, dum dixit: Convivia omniam Laicorum familiaritatem multarum offendarum, & scandalorum originem Clerici in quounque statu constituti declinare ac fugere debent. Alteram Concilium Ravennatense item expressit his verbis: Ne Clerici Laicorum Convivia frequentent, quia valde dedecent honestatem Clericalem, ipsorumque Clericorum vilescere faciunt auctoritatē; siquidem, ut Hieronymus Epist. ad Nep. ait, facile contemnitur Clericus qui sape vocatus ad prandium ire non recusat. Et adjungit nescio enim, quomodo etiam ipse, qui deprecatur, ut tribuit acceperis, viliorē te iudicat, & miru in modum, si arroganter contempseris, plus te postea veneratur. Tertiam Solomon Prov. 23. c. indicat: Noli esse in conviviis Potatorum, nec in comedationibus eorum, qui carnes ad vescendum erunt; quia vacantes potibus & dantes symbola consumuntur. c. 6. n. 42. nam, ut bene Trithemius advertit, convivia in-

moderata, & mentem virtutibus exuunt, & Eursam nummice vacuam reddunt. Quare, ut tandem S. Hieronymus l.c. concludit: *Consolatores non potius ipsi Laici in maroribus suis, quam Convivas in prosperis noverint.*

Qu. 4. Quid observandum sit Pastor i conviviis, si ea charitate vel auctoritate cogente adire compellatur? Rz. et si raro ejusmodi casus contingere queat, si semel resolutionem & aversionem suam serio ostendat; si tamen aliquando continget, huc ipsi documenta praeceteris observanda putem. Primum est, ut exemplum S. Gregorij Nazianzeni secutus, non tam ire se sponte, quam altiori potestate aut motivo tractum esse &, ut S. Chrysostomus monet, pro suppicio potius, quam animi remissione ejusmodi convivia se habere, palam ostendat; sic enim efficiet, ut invitantes, & venerationem erga ipsum majorem concipient, & verecunda commiseratione permoti, frequentiori invitatione ipsi molesti esse desinant. Secundum est, ut juxta Salomonis Prov. 23. consilium diligenter attendat, que apposta sunt ante faciem suam, & statuat cultrum in gutture suo, ne desideret immoderata de cibis eius, in quo est panis mendaci; multo minus vero de potu, in quo est vinum fallacia & stultitiae. Certè hic verè suo modo Hospes invitans dicere potest: Clerice, comedere & bibe, ut videam te, id est, ut cognoscam, quantum in virtutibus & abnegatione profeceris, nam Jacobo teste, c. 1. si quis putat se Religiosum esse, non refranans linguam (& gulam) suam, sed seducens cor suum (per inordinatum cibi & potius appetitum) huius vana est Religio. Tertium est, ut strictè observet S. Pauli Eph. 4. saluberrimam doctrinam in tali occasione: *Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat, sed si quis bonus ad adificationem, ut det gratiam audientibus.* Id, ut consequatur, primò juxta monitum S. Jac. 1. c. sit velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum; deinde, ubi audierit, juxta doctrinam Siracidis Eccl. 5. Si est ipsi intellectus, respondeat proximo: *Sin autem, sit manus eius super os suum, ne capiatur in verbo indisciplinato, & confundatur: honor & gloria in sermone sensati;* si ergo loquendum, loquatur tanquam sermones DEI, juxta S. Petri monitum

i. Petri 4.

M E M-